

عنوان مقاله:

واکاوی سوءبرداشت های فقیهان معاصر از انگاره امام خمینی(س) در مسئله غنا

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 21، شماره 83 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احسان علی اکبری بابوکانی - استادیار فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

حمید ایماندار - استادیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

تطور و تبدل تدریجی نظریات امام خمینی در خصوص مسئله غنا و موسیقی به ویژه در دوران پس از انقلاب اسلامی به حسب مقتضیات عصری و پویایی آرای فقهی ایشان مسئله ای مبرهن و غیرقابل انکار است؛ اما باید دید این تطور فکری دقیقا در چه حوزه ای صورت پذیرفته است؟ در این مقاله ثابت شده که امام خمینی در مجموع بیاناتشان در کتاب مکاسب محرمه، استفتائات و کلمات شفاهی خود صوت مطرب را موضوع شرعی غنا معرفی نموده اند... به باور نگارنده بیان ایشان در تحریر الوسیله که محل استناد قاطبه محققان در استظهار نظریه ایشان قرار گرفته در مقابل انبوه مستندات کتبی و شفاهی امام در تحدید موضوع شرعی غنا به صوت مطرب توان معارضه نداشته و به راحتی قابل تاویل است. در این راستا نگارنده با قیاسی دقیق میان نظریه شیخ انصاری و امام خمینی بر آن است که هر دو فقیه والامقام قائل به موضوعیت شرعی صوت مطرب برای مفهوم غنا هستند؛ به این ترتیب که از منظر ایشان آواهای طرب انگیز با مجالس لهوی و الحان اهل فسق تناسب داشته و لذا هر صوت مطربی لزوما داخل در عنوان صوت لهوی به مفهوم مذکور است.

کلمات کلیدی:

امام خمینی، غنا، مطرب، لهوی، موضوع شرعی غنا، شیخ انصاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819687>

